

Trinki kafon, unu el niaj plej a?toktonaj tradicioj

Kiam oni parolas pri kutimoj a? tradicioj en la plej granda el la Antiloj, estas pluraj manieroj kiuj kondukas al mencio de festoj, muziko, man?a?o, civitana konduto kaj aliaj antropologiaj aspektoj, kiuj distingas la kuban socion. ?io formi?as en procezo de transforma kulturo rezultanta en nia unika identeco en sia diverseco.

Rigardo al kafo kaj ?ia konsumado estas unu el tiuj vojoj, kiuj -la? historiistoj- havas sian originon en 1748 kiam la havana komercisto José Antonio Gelabert enkondukis la planton kaj komencis ?ian kultivadon proksime de la urbo San Kristoforo (Havano), por poste atingi regionojn montajn kaj humidajn, idealaj kondi?oj por ?ia disvolvi?o.

Malgra? ?ia origino el aliaj landoj, ?i akceptis la kreolan naturon de ?i tiu Insulo, kreante proksiman ligan kiu kulture da?re estas ligita al niaj radikoj kaj al la ekonomia progreso kiu, tiutempe, alportis la sklavkomercon kiel laborforton sur grenplantejoj.

Kun la tempo, ĉia produktado kaj konsumo diversiĝis en ĉiu grupo kaj socia klaso, por ĉiagado, kiu estas ripetata kaj kundividata kun aliaj homoj.

Kaj rezulte, la prefero por nigra nektaro disvastiĝis kun tiel bona rapideco, ke por multaj ĉi elmontras simblan karakteron, ĉar estas esence por ili trinki ĉin antaŭ ol komenci la tagon, ĉi fariĝas intensa en ilia labortago.

ĉi estas ankaŭ rekonita de specialistoj kiel unu el la plej societaj senalkoholaj trinkaĵoj: ĉi ne povas manki komence de konversacioj aŭ renkontiĵoj.

La malsamaj manieroj prepari ĉin kaj ĉia deloga gusto estas pruvo de pasinta praktiko eternigita per kolektiva distro.

Estas multaj kontribuoj en ĉia preparado, precipe el la kubaj kampoj, kie la mambisoj (kubaj batalantoj kontraŭ koloniismo) dolĝigis ĉin per mielo de abeloj. Estas ankaŭ la opinio, ke oni devas havi bonan manon por atingi la deziratan guston kaj estas tiuj, kiuj havas la tuŝon aldoni sukero en la ĉusta momento kaj gustumi ĉin pli-malpli dolĉan aŭ amaran, kaj tiuj, kiuj preferas ĉui ĉin kun iom da rumo... mallonge, estas elekto.

La socia implico de kafo havas tian rekonon kaj akcepton, ke ĉia distribuo kaj komercigo konsistigas tutmondajn nivelajn agadojn, kiuj influis diversajn kulturojn, same kiel individuojn, atingante specialiĝon en gourmetdomoj kun ekskluzivaj kvalitaj ofertoj.

Teknologiaj progresoj helpis plifirmigi ĉin kiel tre aprezitan produkton, kiun oni povas aliri ankaŭ en establaĵoj, kie oni povas ĉui ĉin diversmaniere: kun lakto, kremo, ĉokolado kaj spicoj.

Pro sia populareco, ĉi estas akompanata de marmeladoj, kaj la ekstrakto estas uzata kiel ingredienco en sukeraĵejo, glaciaĵo kaj en lakta arto (Latte Art) aŭ kafo kun lakto, tekniko ne nur por vida ĉojo sed ankaŭ por la palato.

Kvankam ĉi havas la aprobon de la plimulto, iuj markas ĉian troan konsumon kiel malvirton. Studoj sugestas, ke pro la alta koncentriĝo de kafeino ĉi povas kaŭzi sendormecon kaj damaĝi la digestan sistemon, kaj ankaŭ kaŭzi takikardion kaj altigi kolesterolon.

Tamen, malgraŭ ĉi aĵn mito aŭ negativa aliro pri la bongusta infuzaĵo, ĉiaj fideluloj atestas ĉiajn stimulaĵajn kaj malstreĉajn ecojn por kapdoloroj, same ili referencas al la altiro, kiun ĉia forta aromo vekas dum la rostado de la greno kaj la preparprocezo.

La spirita trinkaĵo, pri kiu la ĉatanoj asertas, ke kiu ne trinkas ĉin, ne estas kuba, estas alloga. La teksturo kaj korpo atribuitaj al ĉi difinas ĉian misteran karakteron ĉar ĉi ankaŭ estas uzata en festoj kaj oferoj.

La vojaĝo de la kafo tra la historio komenciĝis antaŭ proksimume 200 jaroj kaj daŭras en Kubo kiel forta, dolĉa tradicio, vivanta per parolado kaj skribo, spurante tiun kafvojon de historio, heredaĵo kaj identeco reflektita en la ruinoj de francaj kafplantejoj de la 19-a jarcento, kiu nuntempe estas disvastigita, studata kaj vekas la intereson kaj de la nacia kaj eksterlanda publiko.

Ne vane poetoj kaj muzikistoj insulaj, konsciaj pri tiu ĉi transcendeo, kapitulacis al ĉia influo kaj havas ĉin kiel fonton de inspiro.

Nicolás Guillén, la Nacia Poeto, mencias ĉin en sia nostalgia poemo Canción carioca (kanzono karioka) ; Ignacio Villa "Bola de Nieve" en sia kanto Ay Mama Inés; kaj en La vida del estanciero, versoj de la kuba Francisco Poveda Armenteros, estas kelkaj ekzemploj, kiuj ilustras la omaĵon al la kafo.

Anka? José Martí, la nacia apostolo, ne povis eviti ?ian influon kaj inteligente, per sia stilo, li esprimis siajn impresojn per diversaj leteroj. En unu el ili li skribis: "... ?i flamigas kaj ?ojigas min, mola fajro, sen flamo a? brulado, vigligas kaj akcelas la tutan lertan sangon en miaj vejnoj".

Fonto: ACN

<https://www.radiohc.cu/eo/noticias/cultura/326840-trinki-kafon-unu-el-niaj-plej-autoktonaj-tradicioj>

Radio Habana Cuba